

[Glønborg]

nævnene. Vi tror, at det er en god institution, og det er værdifuldt, at vi stadig har dem. Vi vil også udtrykke vores tilfredshed med, at Overfredningsnævnet stort set er blevet videreført i den nye lov i den skikkelse, som det har haft hidtil. Navneskiftet har vi absolut ingen indvendinger imod.

Der har fra flere ordføreres side også været nævnt et ønske om at inddrage de lavvandede områder af søterritoriet under loven, og vi vil da gerne gå med ind i drøftelser af, om det er et spørgsmål, som vi skal have løst nu, eller om det kan vente til en anden god gang. Det vil vi se på.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det er til Det Radikale Venstres ordfører, som kom med en vigtig oplysning. Den gik ud på, at De Radikale ønsker en 2 meter bred dyrkningsfri bræmme langs vandløb og søer. Det var den, der var tale om i forbindelse med vandløbsloven, som jo nu er opgivet.

Da både Socialdemokratiet og SF jo tidligere har talt for sådan en løsning, kan der tilsyneladende samles et flertal for det, og derfor vil jeg godt minde Det Radikale Venstre om, at i sin tid udsprang partiet jo fra landbruget, og det her har landbruget altså advaret meget imod. Så nu vil jeg da advare Det Radikale Venstre mod at klippe det sidste bånd over til landbruget.

Men jeg vil også godt spørge Det Radikale Venstre, om de mener, det skulle være med fuld erstatning til ejerne, eller om man skal ekspropriere ved lov uden erstatning.

(Kort bemærkning).

Vibeke Grønbæk (RV):

Til hr. Aage Brusgaard: Angående de 2-meter-bræmmer finder vi det stadig væk væsentligt, at det er med i naturbeskyttelsesloven. Vi kan ikke forestille os en naturbeskyttelseslov, uden at det er med, det har vi altid ment, og vi er stadig væk af den opfattelse.

Med hensyn til Det Radikale Venstre og landbrugets indbyrdes forhold tror jeg ikke, at der bliver slået de store skår af det ved at indføre disse bræmmer, men ellers må vi tage det med i overvejelserne.

Angående erstatningsspørgsmålet kan jeg ikke give svar her, da jeg kun er stedfortræder for fru Lone Dybkjær.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt takke for den meget positive modtagelse af lovforslaget og for de meget venlige ord, der er faldet i forbindelse med de fornyelser og forandringer, der har fået plads i det. Det tyder jo på, at vi nu bliver færdige her i fjerde runde og måske oven i købet kan give naturen en ny naturbeskyttelseslov i julegave, som betyder en langt bedre sikring af dyre- og plantelivets muligheder og mangfoldighed her i Danmark.

Jeg vil gerne komme med nogle uddybende bemærkninger om de overordnede ting, eller de ting, der har været mest interesse og debat om, på tværs af de forskellige ordførertaler. Det gælder ikke mindst – det var fru Dorte Bennedsen, som lagde ud på dette punkt – for bestemmelserne i § 65 om dispensation for byggelinjerne. I sommerhus- og byområderne afgøres det af kommunalbestyrelserne, og jeg kan da godt forstå en vis uro omkring dette punkt, fordi man altså kan risikere, at man giver en tilladelse, som man normalt ikke kunne give tidligere uden forudgående debat. Vi så jo for nylig i Birkerød, hvorledes en sølinie var tæt på at blive brudt, men det skete ikke på grund af den offentlige debat.

Jeg tror ikke, man skal prøve på pludselig at lægge det over til amterne, for det er altså inden for den kommunale planlægning, de områder hører hjemme. Jeg tror heller ikke, der er behov for nye lokalplanregler. Vi har prøvet at gennemføre en regelforenkling og en hurtigere sagsbehandling, men jeg vil foreslå dem, som har interesseret sig for det her i dag, bl.a. Kristeligt Folkeparti, at overveje at etablere en ordening i naturbeskyttelsesloven efter de gældende principper i planlægningsloven for kommunalbestyrelsens dispensationer. Jeg henviser her til planlægningslovens § 20 og kunne også henvise til kommuneplanlovens § 47, hvorefter kommunalbestyrelsen først kan meddele dispensation fra naturbeskyttelseslovens bygge- og beskyttelseslinier i sommerhusområder og byzoner 2 uger efter, at der er givet skriftlig orientering om ansøgningen til ejerne og brugerne af området – det må være dem, der har størst interesse i, om der sker ændrin-